

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Ishaja vsak četrtik in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrta leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hoče sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopušča do odpovedi. — Udje „Kotel, škivnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnine, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemaj do ure zjutraj. — Ne zaprete reklamacije na poštne proste.

Cenjenim naročnikom. * *

Pred dobrim mesecem smo poslali vsem naročnikom, ki še niso plačali naročnine, izkaz, koliko nam še dolgujejo za list. Prosili smo jih ob enem tudi, da naročnino prej ko mogoče pošljejo, ker bi jim morali drugače list ustaviti. Mnogi naročniki so res storili svojo dolžnost, a veliko jih še dolguje naročnino. Zato tiste naročnike, ki še svoje dolžnosti niso izpolnili, zopet opozarjamo in prosimo, naj takoj zaostalo naročnino plačajo, ker drugače lista ne dobijo več. Pri današnji številki, imajo naročniki, ki še naročnine niso plačali do konca lanskega leta, na ovitku velik rdeč križ, in ta številka bo zadnja, ki jo bodo dobili, ako ne plačajo.

UPRAVNIŠTVO.

Deželni zbor zaključen.

Zasedanje štajerskega deželnega zbora, ki se je sešel dne 20. septembra, je bilo z dnem 2. oktobra zaključeno. Vse delovanje deželnih poslancev je obstajalo v tem, da so se med seboj pridno pogajali in posvetovali, kako dovesti mir in spravo med slovenskim in nemškim ljudstvom. Toda pogajanja so se razbila ob nestrpnosti nemško-nacionalnih poslancev, kateri niso hoteli na noben način privoliti, da se meri spodnještajerskemu ljudstvu v enako mero, kakor srednje- in zgornještajerskemu.

Treba si je to dobro zapomniti, da ne bodo zopet štajercijanci in nemški priseljenci pačili resnice. Da so nemški nacionalci res krivični proti Spodnjim Štajercem in da postopajo nestrpno, to nam dokazuje tudi zadržanje nemških veleposestnikov in nemških

krščanskih socialcev. Ti so bili voljni, vsaj v jako zmerni meri, ugoditi opravičenim zahtevam Slovencev, toda nemško-nacionalni poslanci tega niso pustili: še več, grdo in ljuto jih vsled tega napadajo v svojih listih ter jih zmerjajo z izdajicami. Opozarjamo, da se nahajajo v zvezi nemško-nacionalnih poslancev razen Wastiana tudi ti-le znani gospodje: ptujski Ornič, mariborski Neger, celjski dr. Negri, marenberški Langer in mutski Erber. Ti so sokrivi, da deželni zbor ne dela.

Zalostno za časa pogajanj pa je bilo, da so slovenski liberalci pomagali nemško-nacionalcem ter jih s svojimi neresničnimi poročili o razmerah na Spodnjem Štajerskem utrjevali v odporu proti pravičnim slovenskim zahtevam. Namesto, da bi stali ob strani svojih bratov, ki so se borili za pravice svojega ljudstva, pa so stali kot pomagači pri nemško-nacionalni večini in ji vzbujali mnenje, da slovenske pritožbe o zapostavljanju našega ljudstva niso opravičene. Le eno tolažbo smo doživeli v tem času, da je namreč veliko pametnejših liberalcev vsled tega protinarodnega postopanja zapustilo liberalno stranko in izrecno odobravalo z ljudstvom vred nastop naših deželnih poslancev.

Zaključenje deželnega zbora vzamemo z mirnim srcem na znanje. Slovenski poslanci so začeli obstruirati, ker niso dobili od deželnega zbora ničesar koristnega za svoje volilce, pač pa je bila nevarnost, da se celo oškoduje spodnještajersko ljudstvo. Sedaj je vsa ta nevarnost izključena. Krivi na nedelavnosti deželnega zbora pa so nemško-nacionalci vsled svoje nestrpnosti in napetosti, v kateri so jih po prijateljski podpirali naši štajercijanci in liberalci!

Osrednja zadruga za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru

pozivlja vse posestnike na Spodnjem Štajerskem, da pristopijo kot ud k Osrednji zadrugi za vnovčenje živine in pospeševanje živinoreje. Važno je za nas, da imamo kolikor mogoče veliko število udov, ker se bo pri podeljevanju podpore oziralo na število udov. Čim več bodemo imeli udov, tem večja podpora se nam bo podelila.

Delež znaša 10 K, kateri se ne obrestuje, pač pa se pri izstopu vrne. Osrednja zadruga ima skrbeti v prvi vrsti za vnovčenje živine ter boče svojim udom odjemala živino takoj, ko bodo pri nas padle cene ži-

vine in pošiljala živino na najugodnejše trge. Pri skupni prodaji živine si zadruga ne računa niti vinarja, ampak odračuni si samo tiste stroške, ki pri prodaji resnično narastejo, kakor n. pr. voznina, tržna pristojbina (štantnina), stroški krmljenja na sejmu itd.; vse te stroške in še mnogo večje imajo pa tudi vsi živinski barantači in prekupci, ki postavljajo živino na najugodnejše trge ter delajo vrhu tega še masne zasluzke; seveda letos ne ravno velikanskih, ker ima živina pri nas visoko ceno, pač pa v letih, ko imamo pri nas nizke cene.

Druga važna naloga Osrednje zadruge je, skrbeti za povzdigo živinoreje, in ravno za Spodnještajersko je to velevažnega pomena. Zadruga bo skrbela, da se bodo nastavili za posamezne kraje dobri, čiste pasme plemenjaki, in sicer za gornjegrajski, šoštanski, slovenjegrajski, marenberški okraj in pa cele Sl. gorice marijedvorska pasma. — Za rogaški, šmarski, celjski, laški, brežiški, konjiški, vranski, sevniški in kozjanski okraj m u r o p o l j s k a pasma. Osrednja zadruga bo oddajala tudi svojim udom dobre čiste pasme telice ali krave po znižani ali polovični ceni. Osrednja zadruga bo dobivala namreč od države podporo vsako leto, in sicer do leta 1918., nadalje se bo skrbelo za zavarovanje živine, za zboljšanje travnikov, hlevov, gnojišč, za ugodno dobavo krmil, posebno za ugodno dobavo močnih krmil, kakor na primer otrobi itd., nikdar pa za dobavo krmil: kukulus, molko itd., kakor se že vsa imenujejo, o katerih smo že tudi v „Gospodarskih Novicah“ poročali in naročali, da jih nikdo ne kupuje.

Na zgoraj naveden način bo mogoče živino še boljše in hitreje spraviti v denar, število živine pomnožiti, ter priti enkrat do boljše živine.

Vsak kmet-živinorejec bo po prečitjanju teh vrstic spredidel, da je ta Osrednja zadruga velevažnega pomena za kmetički stan, zatorej vas kmetje in zaupniki S. K. Z. najuljudnejše prosimo, da v prav obilem številu pristopate k zgoraj navedeni zadrugi. Ker je za nas važno, da imamo kolikor mogoče veliko število udov, smo se tudi obrnili na č. gg. župnike ter jim poslali brošuro, katera vsebuje pravila in spis o skupni prodaji živine, pristopnico in položnico, ter jih je že tudi mnogo pristopilo, za kar jim izrekamo najtoplejše zahvalo.

Nameravamo poslati tudi zaupnikom S. K. Z., ter jih najuljudnejše prosimo, da se v prav obilnem številu udeležujejo, in obenem še prosimo, da tudi še druge kmete-živinorejce pozivljajo k pristopu Osrednje zadruge.

PODLISTEK.

Naše jeruzalemsko romanje.

1. Na morju.

Zvečer, dne 20. septembra smo šli jeruzalemski romarji k počitku s sladko zavestjo: jutri stopimo na suho, na ljuba domača tla. Tudi morje se je hotelo od nas prijateljski posloviti. Zadnji dan pomorske vožnje po albanskih in dalmatinskih vodah, je kazalo nenavadno prijazno lice. Kakor zrcalo je izgledala morská gladina, solčni žarki so se veselo kopali v kristalno čisti mirni vodi; orjaška ladija „Tirof“, ki je bila skoro 11 dni naš dom, je krepko rezala vodene brazde. Napočilo je jutro 21. septembra. Količka sprememba! Za nami je privihral soparni jug, zanesel v morsko domovje nemir, nebo pa zastrl s težkimi oblaki, ki so od časa do časa izsuli svojo moko v vsebino.

Kakor morska površina, so bile razburkane tudi naše duše. Nekaj viharnega, nestrpnega, koprnečega se je bralo vsem na obrazu. S telesom smo stali še na ladiji, a naša srca so na lahkih krilih hitela že tja čez Kras proti Ljubljani in dalje čez hribe in doline v domače kraje, k dragim svojcem. Čustva sladkega veselja in pričakovanja so polnila naša srca, a vmes so se marsikateremu na dnu duše oglašali tudi milotožni zvoki. Naše romanje je pri koncu, sv. dežela daleč za nami, minoli so dnevi, ko je naša duša brezskrbno liki novoporočena nevesta plavala v jasnih višinah najsvetejših čustev. Stopiti nam je zopet v tužno domovino, ki jo zastirajo oblaki razdora, krivic, preprirov, vrniti se nam je v tesne razmerice, kjer nas čaka butara vsakdanjih skrbi, med ljudi, ki

nas nočejo razumeti, ki nas zasledujejo, zaničujejo, preganjajo, sovražijo. In milo se nam je storilo v srcu. A v tem hipu nam je stopila pred oči veličastna Oljska gora in zagledali smo Gospoda, kako vdano prime kelih trpljenja, naša duša se je osrčila, naše srce je navdalo pogum. Le pogumno in veselo zopet na delo, na vojsko, okrepečani, z vzvišenimi vtiski iz sv. dežele!

In sedaj smo doma. Romarjem in tistim, ki so nas doma v duhu spremljali na potovanju, morča ustrezemo, če nekoliko razložimo vtiske, ki smo jih v svoji znotranjosti prinesli domov.

Ne mislimo tukaj podati natančnega romarskega dnevnika, tudi ne potopisa, ker je sv. dežela že itak podrobno opisana tudi v slovenskem jeziku. Odprli bomo knjigo znotranjega mišljenja in čutenja, odgrnili plast za plastjo ondi prihranjenih vtiskov ter izvajali iz njih sklepe. Na ladji smo imeli priložnost, se med seboj spoznavati in razgovarjati, zlasti bližnji rojaki. Slišale so se od začetka pritožbe, da nas je glavni odbor raztepel v vse mogoče skupine; Kranjci, Štajerci, Korošci, Primorci, Hrvati, vse je bilo pomešano. Posamezniki so prišli med čisto neznane ljudi. Skupina, v kateri je bilo največ Štajercev, je dobila za voditelja gospoda iz Goriškega ali iz Trsta, primorsko-kranjska skupina pa Štajerca; da, tako neusmiljeno so nas premešali, da so celo moža in ženo dejali v različne skupine. No, na ladiji ni bilo tega razločka. In polagoma smo se uverili, da je ta pisana razdelitev v nekem oziru bila dobra. Tako smo se bolj seznanili, Primorci s Štajercem, Korošec s Kranjcem, in to je močno poživilo zavest, da smo eden narod.

Ker bo tiskan imenik romarjev, ki smo ga dobili udeleženci, pač malokomu prišel v roke, navede-

mo tu imena štajerskih romarjev, zakaj Štajerci smo bili poleg Kranjcev najbolj zastopani. Številka v oklepajih pomeni romarsko številko, ki jo je imel vsak pripeto na levem rokavu; po teh številkah smo se spoznavali in razvrščevali.

Potočnik Jožef, bogoslovec od Sv. Roka ob Sotli (31), dr. Fr. Kovačič, profesor bogoslovja v Mariboru (102), Šket Mihael, župnik v Loku pri Zidanem mostu (202), Mikuš Valentin, župnik pri Sv. Juriju ob južni železnici (302), Vreže Janez, o. kr. učitelj v Mariboru (204), Ivan Luskar, kaplan v Novi cerkvi (210), p. Kazimir Kosobud, duhovnik nemškega reda v Ormožu (211), Ana Fidler iz Ogorevca (220), Katarina Vodeb, mladenka iz Zavodne pri Celju (222), Marija Sitar, kuharica v Dobrni pri Celju (223), Karl Dole, Cerkevnik v Kostivnici, Mihael Goršek, posestnik v Šmartnem (235), Jurij Gams, posestnik v Šmartnem (236), Jakob Kac, posestnik v Šmartnem (237), Fr. Polanec, pos. sin v Stanovskem (238), Fr. Lašek, župan v Stanovskem (239), Anton Herle, zasebnik v Solčavi (240), Gregor Plesnik, pos. v Solčavi (241), Jurij Robnik, posestnik v Lučah (242), Janez Ježovnik, posestnik v Lučah (243), Matija Zibret, mizar v Letušu (244), Fr. Prislán, posestnik v Paršljah pri Braslovčah (245), Franc Stožir, posestnik v Ternolah pri Celju (246), Anton Jarc, pos. sin pri Sv. Duhu na Ostrem vrhu (249), Matija Vipotnik, posestnik pri Sv. Petru v Savinjski dolini (250), Fr. Šiško, mizar v Selcah v Slov. gor. (251), Gregor Leben, posestnik v Žičah (252), Marjeta Florjan, šivilja na Vranskem (284), Gregor Potokar, župnik v Bočani (302), Anton Ferleš, misijonar v Gradu (303), Janez Kozine, župnik v Slivnici pri Celju (306), Martin Jurhar, kaplan v Konjicah (307), p. Bernardin Salamun, kaplan pri Sv. Trojici v Haložah (308), Fr. Le-

Drugi kmetje, kateri želijo pristopiti k tej drugi, blagovolite naznaniti potom dopisnice, da se vam pošlje zadružna knjižica, pristopnica in položnica.

Politični ogled.

Mala politična naznanila.

Dne 30. septembra: Na Češkem se je med Nemci in Čehi doseglo toliko sporazumljenja, da bo deželni zbor menda vendar-le zboroval. Pogajanja se bodo nadaljevala. Čehi povdarjajo, da morajo biti vse češke stranke edine napram nemškim zahtevam. — Na Ogrskem bodo prihodnje leto, tako pravi ogrski ministrski predsednik, dobili nov vojaški brambeni zakon. — V Berlinu, glavnem mestu Nemčije, so se vršili dne 27. in 28. t. m. krvavi boji. Cela predmestja so se uprla in streljala na policijo. Socialni demokrati so se združili s poulično druhaljo in napadali cerkve. Nekega luteranskega pastora so hoteli ubiti, komaj jim je ušel. To je maščevanje nad luteransko Nemčijo. Luteranski pastori so v sovraštvu do katoliške cerkve šli tako daleč, da so učili rajši brezverstvo ko Kristusa. Sadove žanjejo sedaj, ko niti sami niso več varni pred svojimi učenci.

Dne 1. oktobra: Včeraj sta se podala avstrijski in italijanski minister za zunanje zadeve v grad italijanskega kralja v Raconigi. Naš zunanji minister Aehrenthal je izročil italijanskemu kralju lastnoročno pismo cesarja Franca Jožefa I., v katerem se zahvaljuje naš vladar za lastnoročne pismene čestitke povodom 80. rojstnega dne. — Španski ministrski predsednik Canalejas je ukazal, da se zapre 1. oktobra 34 samostanov, dne 15. oktobra pa namerava pustiti zapreti še 70 samostanov. Katoličani sklicujejo velike protestne shode. — V Egiptu se zopet pripravljajo nekaj zoper Angleže. Razni ljudje hujskajo Egipčane, naj se z orožjem upro Angležem.

Dne 2. oktobra: Delegacije so sklicane na dan 12. oktobra na Dunaj. — Z merodajnega mesta se javlja, da bo novi vojaški brambeni zakon za Avstrijo v kratkem predložen in bo obsegal 2letno vojaško službo in odpravo 1letnega prostovoljstva na lastne stroške. Tako bo z enim mahljajem zenačena socialna razlika med bogatimi in revnimi v armadi. — Ruska mornariška uprava se je odločila, da zgradi za svoje črnomoško vojno brodovje štiri nove bojne ladje. Povečanje črnomoške ruske bojne mornarice bo zelo uplivalo na vzhodno politiko, kar tudi ne bo ostalo brez pomena za Avstro-Ogrsko.

Dne 3. oktobra: Belgijski listi poročajo, da dela bolgarski kralj na zvezo Bolgarije, Grške, Srbije in Črne gore. Grška in Bolgarija sta se že sporazumeli. — Na Španskem so priredili včeraj katoličani več protestnih shodov proti najnovejšim vladnim odredbam, ki so se zelo krasno izvršili. Shoda v San Sebastianu se je udeležilo 30.000 oseb. Mesto je bilo v zastavah. Na glavnem trgu je govorilo več govornikov jako ostro proti vladi. — V dobro obveščanih krogih se govori, da je usoda Finske zapečaten. Sodi se, da bo finski deželni zbor odpravljen in da bo razdeljena Finska v ruske pokrajine.

Dne 4. oktobra: Na Dunaj se je pripeljal včeraj ogrski ministrski predsednik, in bo ostal ondi več dni. Sprejet bo v avdienci od cesarja in nadvojvoda Frana Ferdinanda. Udeležil se bo tudi skupnih ministrskih posvetovanj. — Boj med angleško poslaniško in med gosposko zbornico, ki je bil po smrti kralja Edvarda odgojen, se bo kmalu odločil. Vsa pogajanja so ostala brezuspešna. — Letošnje velike angleške vaje so pokazale veliko nesposobnost angleških generalov. Nek tuj general je izjavil, da je angleško vojaštvo dobro, generali in častniki so pa za nič.

Razne novice.

* Od lurških božjepotnikov so nam došla tale poročila. Iz Lurda: Dne 26. septembra t. l. ob 12. uri so prevzvišeni g. knezoškof lavantinski blagoslovili za rajhenburško cerkev krasna kipa lurške Matere božje in sv. Jožefa, izdelana pri tvrdki Rafael v Parizu. Stala sta v votlini prav blizu, kjer se je Marija prikazala. Navzočih je bilo mnogo duhovnikov in belgijskih romarjev. Po slovesni blagoslovitvi kipa so nagovorili nadpastir Marijo z besedami: „Zdrava, zdrava, Marija, milosti polna! Prosi in izprosi, da je rajhenburška cerkev, Tebi posvečena in okrašena s Tvojo podobo, danes 26. septembra 1910, od mene blagoslovljena v lurški votlini, neusahljiv vir duhovnih milosti in telesnih dobrot za vse duhovnike in vernike lavantinske škofije!“ Sv. Jožefa pa so pozdravili, rekoč: „Pozdravljen, pozdravljen sv. Jožef, krušni oče Jezusov in prečisti ženin Marijin, izprosi meni, ki sem danes, dne 26. septembra 1910 blagoslovil Tvojo podobo v masabielski votlini, ter mojim dragim škofljanom, da pridemo vsi po Mariji k Jezusu!“ Nato so podelili zbranemu ljudstvu, med katerim je vladalo veliko navdušenje, škofovski blagoslov. — Dne 27. septembra so zapustili Lurd ter se podali v Paray le Monial, da tam blagoslovijo za rajhenburško cerkev odločen kip presv. Srca Jezusovega. — Iz Paray le Moniala: V sredo, dne 28. septembra smo dospeli v Paray le Monial. V četrtek, na praznik sv. Mihaela, po maši prevzvišene nega nadpastirja, se je vršilo blagoslovljenje prekrasne podobe Srca Jezusovega. Kip je stal v cerkvi presv. Srca Jezusovega na mestu, kjer se je isto prvič razodelo blaženi Mariji Margareti Alakok ter poleg groba imenovane blaženke. Nagovor ekscelece po blagoslovitvi se je glasil: „O presveto Srce Jezusa Kristusa, čigar podoba sem jaz, nevredni nadpastir škofije lavantinske, blagoslovil v znameniti cerkvi čudovitih razodenj na praznik sv. nadangelja Mihaela dne 29. septembra 1910, bodi v novi cerkvi rajhenburški vedno zavetišče, kjer bodo dobivali pravični mir, grešniki odpuščenje, žalostni tolažbo in oporo omahujoči! Amen, in tako bodi in se zgodi!“ — Po blagoslovljenju so si ogledali milostni knezoškof na vrtu samostana sester obiskanja Marijinega kralja, kjer se je prikazal Zveličar Mariji Margareti v lešnikovem grmu, ki še sedaj tam raste; potem na vrtu kapelo, ki je iz časa bl. Marije Margarete in v kateri se nahaja prva podoba Srca Jezusovega iz istega časa — samo srce brez telesa, obdano od angeljev. Na obeh svetih krajih so mil. vladika molili za duhovnike in škofljane lavantinske škofije, v kapeli posebno še za vse dobrotnike nove rajhenburške cerkve. — Po cerkveni slovesnosti je rajhenburški opat D. I. Epalje čestital knezoškofu k visokemu imendanju v imenu duhovnikov lavantinske škofije. — V petek, dne 30. septembra se je nadaljevalo potovanje proti Parizu in od tam proti domu.

* Iz Šole. Na izpraznjeno nadučiteljsko mesto v Dobrni je imenovan za suplenta učitelj Leskover. Imenovani so: učiteljski kandidat J. Zagožen za suplenta na Dobrni, učiteljska kandidatinja Frančiška Levstik za supletinjo v Teharjih namesto bolne učiteljice Kosi; za supletinjo v Grižah gđ. Lilek, za supletinjo v Ljubčini Viktorija Zörer, doslej supletinja pri Sv. Jederti pri Laškem. — Šolskim občinam Pirešica in Galicija se je dovolilo preložiti velike počitnice od 1. avgusta na 1. oktober.

* Biti slovenske krvi, bodi Slovencu ponos. To pokažimo posebno letos, ko se vrši zadnjega decembra ljudsko štetje. Nihče naj ne zamolči svoje slovenske krvi. Pri mladežih že sedaj uplavljamo, da se pri ljudskem štetju vpišejo kot Slovenci.

* Draginja! Draginja! Tako kričijo sedaj meščani, tržani in vse, kar drži ž njimi. Seveda niso ce-

ni časi, to pravi tudi kmet in prebivalec na deželi, zato ne bi imeli nič proti enakemu kriku. Toda temu odločno ugovarjamo, da bi bil kriv draginje naš kmet. To je neresnica. Kar kmet proda, s tem se komaj preživi. Kmetje nimajo na mesec po stotine kron plače, kakor višji uradniki, med njimi tudi nihče ne postane milijonar, kakor se to po mestih dogaja. Tudi kmet čuti draginjo. Ali ni obleka, katero si mora kupovati, vedno dražja? Ali niso davki, s katerimi vzdržuje druge stanove, vsak dan večji? Kava, riž, sladkor, vse, kar mora kupiti kmet za svojo mizo, je za kmeta ravno tako drago, kakor za meščana in fabrikanta. Vse orodje, posebno železno, je čudovito drago, in vendar potrebuje naš napredni kmet tega vedno več! Nihče ne vidi, kako se bogatijo po mestih veliki mlinarji, veliki trgovci, veliki mesarji, pivovararji, šnopsarski fabrikantje, vinski pančarji, izdelovalci železnin itd., le ubogega kmeta in njegovo živino sedaj vse vidi. Toda kmečka zavest je velika in se bo postavila sovražnikom v bran! Čudno je, kako se v tem boju zadržijo naši listi. „Stajere“ previdno molči, istotako hinavska „Sloga“ in liberalni „Narodni List“; liberalni „Nar. Dnevnik“ pa, o katerem mislijo liberalci, da ne pride kmetom v roke, odkrito vleče z nasprotniki kmeta!

* V odboru Zadruž. zveze v Celju so med drugimi naslednji gospodje kmetje: Odvetnik dr. Božič, odvetnik dr. Kukovec (predsednik in podpredsednik liberalne narodne stranke), na novo baje zopet odvetnik dr. Rosina, odvetniški kandidat dr. Kalan, posloilniška uradnika Učakar iz Trsta in Smrtnik iz Celja, gimnazijski profesor Kožuh, poštni uradnik Mirnik ter veleposesniki oziroma veletrgovci Turnšek starejši, Levak in hmeljar Roblek. Istotako so v nadzorstvu, kakor poročajo, naslednji odlični gospodje kmetje: Zopet odvetniki: dr. Brenčič, dr. Gorišek, dr. Štiker, učitelja Ferline in Pirkmayer, in veleposesnika, oziroma trgovca Širca in Drogenik. Blagor našemu zadružništvu, ki ga bodo „reševali“ taki odlični kmetje. Zadruga, ali se vam odpirajo oči?

* Vekoslav Spindler — obsojen. Urednik „Narodnega Dnevnika“ in „Narodnega Lista“ v Celju, g. Vekoslav Spindler, bivši slušatelj zdravilstva in pravoslovja, je bil v soboto, dne 1. oktobra t. l. obsojen na teden dni zapora z enim trdim ležiščem na teden. — Tožil ga je državni pravdnik dr. Bračič, ker ni prinesel popravka, ki ga je zahtevalo državno pravdnikstvo o poročilu glede smrti nesrečnega Cokana tako, kakor zahteva postava in pa, ker je prinesel „Narodni Dnevnik“ nekatera neresnična poročila o tem žalostnem slučaju. Čujemo, da je zdaj nekaterim žalskim, po Cokanu žalujočim damam žal, da so politični otročaji proglasili Cokana za narodnega mučenika, ker bi ovile zdaj namesto Cokana raje Spindlerju venec cokanskega narodnega mučenikstva.

* V vednost! Kukovčevim in Plojevim političnim namenom služeči „Narodni Dnevnik“ psuje kmečke zborovalce na shodu pri Veliki nedelji, da so „politično neizšolani in s pijačo podkupljeni volilci“. — Pri volitvah se Kukovcu in Ploju hočemo za te komplimente zahvaliti!

* Zopet nemško nasilstvo. Nemško-nacionalni poslanci deželnega zbora in ž njimi zvezano veleposestvo, je pozvalo deželni odbor, da ustavi vsa plačila, razven plačil nemškim deželnim uradnikom. To storijo sedaj, ko se je moral vsled slovenskih pritožb in iz tega nastale obstrukcije deželni zbor zaključiti. Nemci so nepoboljšljivi! Ako bi poslušal deželni odbor zahtevo nemških poslancev, bi bila krivica za Slovence tem hujša, ker je nemški deželni odbor izplačeval dosedaj skoro samo zgornje- in srednještajerskim Nemcem. Slovensko prebivalstvo lahko od dne do dne spozna, kako opravičena je slovenska obstrukcija!

* Edini slogaš v duhovniški obleki je na Spodnjem Štajerskem menda šele č. g. Šegula, ki je pri-

tonja, kaplan v Šmartnem (309), Jan. Zdravlič, misionar v Celju (310), Miloš Smid, župnik v Solčavi (311), Jakob Korošec, zasebnik v Radincih (314), J. Hauptman, kaplan na Muti (324), Josip Lipša od Sv. Križa na Murskem polju (325), Fr. Plateis, veleposesnik v Ročici v Slov. gor. (327), Fr. Ver, zidar v Vičavi pri Ptujju (328), Jan. Lančič, klepar v Radgoni (329), Fr. Omerzel, posestnik v Kostajniku (330), Tomaž Rantaša, posestnik v Seliščih (331), Jan. Bajc, posestnik v Botričeni (332), Marija Skale, kmetica v Vojniku (347), Ema Kranjc, služkinja v Mariboru (348), Marija Drozg, zasebnica v Mariboru (349), Marija Križanič, šivilja v Mariboru (350), Treza Lukovnjak, zasebnica v Mariboru (351), Antonija Galun, kuharica v Mariboru (352), Lucija Šket, posestnica v Mariboru (353), Terezija Masten, kuharica v Mariboru (354), Ana Kiseliak, posrežnica v Mariboru (355), Fr. Erjavec, kuharica v Mariboru (356), Neža Mihelin, kuharica v Celju (357), Elizabeta Hrašan, hišna oskrbnica v Celju (358), Marija Nerat, šivilja v Celju (359), Elizabeta Dolenc, posestnica v Celju (360), Ivana Brunker, kuharica v Celju (361), Marija Volčko, zasebnica v Celju (362), Genovefa Pukmeister, pos. v Celju (364), Marija Dernač, kuharica v Celju (365), Marija Fric, kuharica v Celju (366), Antonija Vrhovnik, kuharica v Ljutomeru (367), Marija Novak, trgovka v Ljutomeru (368), Ana Lukner, posestnica v Ljutomeru (369), Rozalija Vrhovnik, šivilja v Ljutomeru (370), Neža Zemljič, posestnikova žena pri Sv. Benediktu v Slov. gor. (371), Elizabeta Weiss, posestnikova žena pri Sv. Benediktu v Slov. gor. (372), Marija Kampl, služkinja v Ptujju (373), Marija Slana, posestnikova žena v Ptujju (374), Helena Smid, posestnikova žena v

Solčavi (375), Frančiška Havdej, posestnikova žena v Solčavi (376), Marija Žibovt, posestnikova žena v Solčavi (377), Ana Baum, kuharica v Gradcu (378), Marija Beton, kuharica v Gradcu (379), Roza Šegula, zasebnica v Vitomarcih (380), Frančiška Vavpotič, posestnikova hči v Lukaveh (381), Alojzija Puklavec, posestnikova žena pri Sv. Miklavžu (382), Julijana Dimat, posestnica v Spodnjem Porčiču (383), Jožefa Jezernik, posestnica v Zalcu (385), Jožefa Kovač, posestnica v Konjicah (387), Urša Tomažič, šivilja v Tinjah (388), Ana Repenšek, posestnikova žena v Novi šifiti (389), Margareta Kocbek, posestnikova hči v Gradcu (390), Alojzija Gorjup, posestnikova žena pri Sv. Jurju v Slov. gor. (391), Jakob Pavlič, posestnik v Rottenbergu nad Mariborom (415), Frančiška Šemprimožnik, posestnica v Bočni (419), Terezija Kralj, posestnikova hči v Iljaševcih (420), Marija Oset, posestnikova hči v Hrušovici (421), Ana Zupančič, pos. hči v Gotovljah (422), Janko Časi, nadučitelj v Spitaliču (440), Ana Rop, posestnica v Bočni (471), Tomažič Peter, posestnik pri Sv. Benediktu v Slov. gor. (479), Florijan Melavc, posestnik v Št. Janžu (484), Franc Plesnik, posestnik v Solčavi (498), Marija Kučer, posestnica v Št. Jurju ob Taboru (507), Helena Gervolj, zasebnica v Solčavi (519), Ana Koprivnikar, služkinja v Gradcu (528), Ivan Kovačič, trgovec v Radgoni (530), Matija Podgorelec, posestnik v Stanetincih (531), Andrej Marzidovšek, posestnik na Ptujjski gori (537).

Morje, koliko blagih spominov nam obujaš, koliko zlatih naukov daješ! Ljubko nas spominjaš našega Gospoda, našega in tvojega Stvarnika. Ni se si-

cer vozil Zveličar po širnem morju, kakor mi, vendar „Galilejsko morje“ je bilo priča njegovih čudežev in nauk. Iz čolna je učil množice, v čolnu se je vozil po morju v tiho samoto molit, lahko šumljanje morskih valov je spremljalo njegovo molitev. Ko so razburkali viharji morske valove, se je Gospod vzdignil, zaukazal vetrovom in nastala je velika tihota. Kakor ptice pod nebom, lilije na polju, gorčično zrno, pšenica in ljulika, tako služi tudi morje Gospodu kot podoba, da dopove ljudem skrivnosti božjega kraljestva. Morje je Zveličarju svet, apostoli so ribiči, ki dobijo naročilo, naj lovijo ljudi za nebeško kraljestvo. Cerkev Kristusova je ladja na morju, valovi se poganjajo vanjo, a razdreti je ne morejo.

Ti skrivnostno morje si tudi podoba človeškega srca. Kdo pretuhta vajine skrivnosti? Sedaj mirujeta in se ljubko smehljata, a za hip se v vajini globini vzbude divje pošasti; v morju vetrovi, v srcu strasti, peneči valovi se kakor gore vzdigujejo kvišku, hoteč pogoltniti vse, kar dohute. A ladja, dasi jo tajne sile premikajo sem in tje, da ji stene škripljejo, vendar gre svojo pot in silovito odbija morske valove, ki se zaganjajo v njo. Takšno je naše življenje. Ladja našega razuma nas mora nositi preko razburjenih valov, čustev in strasti. Gorje človeku, če prevladajo te pošasti nad razumom!

In ti Jadransko, Jonsko in Egejsko morje, si prava zakladnica zgodovinskih spominov, saj je ob tebi tekla zibelka srednje-evropske omike. Egipčani, Feničani, Grki in Rimljani, Ilirci, Slovani in Germani so ob tebi zapustili svoje sledove. Ko bi imelo ti, morje, jezik, govorilo bi nam pretresljivo povest o usodi, ki je zadela razne narode.